

πούλου ιστορουμένων. „Ἐν τούτοις, λέγει, ἐσκέπτοντο καὶ περὶ προσώπων ἀρμοδιῶν πρὸς τὴν σύνοδον ἀφικέσθαι, καὶ τινος περὶ τοῦ ἱερομονάχου Κυρίου Νείλου τοῦ Ταρχανειώτου εἰρηκότος, ὡς χρησίμου πρὸς τὴν σύνοδον ὄντος, ἔφη ὁ βασιλεὺς, δειλίῳ, μήποτε εὐρεθῆ τι καλογέριν καὶ φωνὴν τινα ῥίψη ἐκεῖσε, ἥτις μεγάλην ἡμῖν προξενήσει βλάβην“. Βλ. Ἱστορ. τῆς Φλωρεντ. συνόδου σελ. 51.

Ἐνταῦθα καταλογίζομεν συγγραφεῖς τινας, οἵτινες ἔχμασαν μὲν πρὸ τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου, ὁ χρόνος ὅμως καθ' ὃν ἔζων οὐκ ἔστι γνωστός. Τιοιοῦτοι δὲ εἰσὶν.

Ἰωσήφ Φιλάρχης, μοναχός. Τούτου σώζεται ἐν τῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ „Λόγος πρὸς Λατίνους δικανικὸς καὶ ἀποδεικτικὸς πάσας ἔχων αὐτῶν ἀφ' ἡμῶν ἀντιρρήσεις περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος· περὶ τῆς φωνῆς τῆς, Ὁ πατήρ μου μεῖζων μου ἐστί· καὶ τῆς, Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστί· περὶ ἀζύμων· περὶ σαββάτων· περὶ ἱερέων· περὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως· περὶ βαπτίσεως καὶ θείων κανόνων· περὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ“ (α).

Λέων μητροπολίτης Πρεσλάβας, πόλις δὲ αὕτη περιφανῆς περὶ τὸν Ἱστρον διακειμένη, λέγει Ἄννα ἡ Κομνηνή. Ἐν τῇ ἐν Μόσχᾳ βιβλιοθήκῃ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμὸν 353 καὶ 355 καὶ ἐν ἄλλαις ἐτι βιβλιοθήκαις σώζεται τοῦ Λέοντος „Λόγος πρὸς Λατίνους, ὅτι οὐ δεῖ τελεῖσθαι τὰ ἄζυμα“, ἐν ᾧ διέλαβε καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, περὶ νηστείας τῶν σαββάτων, περὶ τοῦ μὴ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τελείαν λειτουργίαν προσφέρειν, περὶ τοῦ μὴ λύειν τοὺς ἐννόμους γάμους τῶν ἱερέων, περὶ τῶν πνικτῶν κτλ.

(α) Allatii De perpet. consens. p. 870.

